

УДК 331.2

Панкова А.Ю.

канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФОРМИ І МЕТОДИ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН

До інструментів розвитку міста відносять проектування, інвестування, будівництво. Проектування потребує прийняття рішень в умовах неповної забезпеченості ресурсами, концентрацію зусиль на найголовніших напрямках, узгодження досягнення стратегічних цілей із задоволенням першочергових потреб. Це потребує врахування факторів невизначеності й ризику при пошуку рішень. Інструментом розвитку міста є інвестиційна й будівельна діяльність. Це практична (фінансова, організаційна, виробнича, економічна та інші) діяльність держави, юридичних і фізичних осіб, яка дозволяє акумулювати фінансові ресурси у вигляді інвестицій з метою використання в процесі виробництва основних фондів виробничого і невиробничого призначення.

Ринкова економіка створює об'єктивні умови для того, щоб процеси накопичення фінансових ресурсів та їх матеріалізації у вигляді основних фондів були максимально взаємопов'язані і взаємозалежні. Якщо забезпеченість і ефективність будівництва об'єктів виробництва визначається балансом і можливостями підприємства, то об'єкти не виробничої сфери загального користування, які не можуть бути комерціалізовані (наприклад, дороги, мости) можуть бути побудовані тільки за рахунок бюджетних інвестицій за визначеними програмами.

Для впровадження структурних змін можуть бути застосовані організаційно-правові форми і методи регулювання. Ці методи передбачають використання двох різних складових: нормативно-правової і організаційної. Крім того, можуть використовуватися адміністративно-нормативні, бюджетно-податкові регулятори. Головним нормативним документом є генеральний план розвитку міста. Безпосередньо розвиток міста узгоджується з територіальною громадою міста в міській раді. Розвиток міста відбувається також відповідно до програм стратегічного розвитку. Управління розвитку міста умовно можна поділити на два типи. Впливи першого типу безпосередньо направлені на міжелементні взаємодії на стохастичні процеси мікрорівня. Другий тип управлінь – макроуправління, які впливають на характеристики міжелементних взаємозв'язків макrorівня системи. Всі ці особливості побудови структур міста показують, що оцінка їх якості має багатокомпонентний склад і відбувається в умовах невизначеності як у складі показників, так і в їх кількості, одиницях виміру. Завдання, що виникають при проектуванні нових структур за рівнем повноти інформації і формалізації процесів можна поділити на структуровані, оптимізаційні завдання та частково структуровані завдання, що мають невизначеність можливих ситуацій, або ситуації мають імовірнісний характер.